

EXPUNERE DE MOTIVE

In aceste momente, statul roman se confrunta cu numeroase probleme, privind posibilitatile de aplicare si de sustinere a cheltuielilor. In conditiile in care tot ceea ce este inutil trebuie sa dispara in vederea relansarii economice, in special odata cu noile cerinte venite ca urmare a acordarii imprumutului de la FMI, exista insa si scapari care nu fac decat sa ingreuneze aceasta sarcina dificila.

Prin legea 275/ 2006, capitolul 6, privind activitatile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologica si asistenta sociala, instruirea scolara si formarea profesionala a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, la articolul 65, se stipuleaza faptul ca toate cheltuielile sunt suportate de Ministerul Educatiei si Cercetarii, Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei si Administratia Nationala a Penitenciarelor si, tot aceeasi lege, la capitolul 5, privind munca prestata de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, prin articolul 61, prevede plata muncii prestate de persoanele condamnate.

Pana aici, nimic neobisnuit.

Insa, exagerarea in aplicarea cu maxima scrupulozitate a acestor drepturi apare la acelasi articol 61, acelasi capitol (5) si aceeasi lege (275) in care se precizeaza la alineatul (3) ca *„persoanele condamnate la pedepse privative de libertate care participa la cursuri de scolarizare sau de calificare ori recalificare profesionala primesc lunar, pe durata cursurilor,*

o remuneratie egala cu salariul minim pe economie". Din care detinutului ii revine 30 % din aceasta suma, conform articolului 62, legea 275/2006.

Nimeni nu doreste sa atace sau sa retraga drepturile pe care orice cetatean ar trebui sa le aiba, fie ca acesta a incalcat sau nu legea.

Orice om, indiferent de statut, are dreptul la educatie sau plata muncii prestate.

Dar, urmarind aceeasi ordine de idei si neuitand ca toti cetatenii sunt egali in drepturi, aici neexistand puncte de comparatie, ar trebui sa nu se uite aspecte ca:

- Alocatia lunara a unui copil este de 40 Ron. O suma care, oricat te-ai chinui sa calculezi, nu poate acoperi nici pe departe necesarul de rechizite pe o luna. Poate doar creioanele... Ca sa nu mai vorbim de alimente, medicamente, jucarii sau altele. Si, facand repede un calcul, deducem ca suma primita de catre un detinut pentru instruirea scolara, este cu mult mai mare decat alocatia unui copil. Oare un copil este mai putin important sau oare un copil are mai putine drepturi decat o persoana privata de libertate, daca tot privim totul din prisma drepturilor omului?
- Un student eminent primeste o bursa insignifianta pentru munca sa din care el ar trebui, cel putin teoretic, sa-si asigure o parte din necesarul de carti, transportul, cazarea, alimentele, imbracamintea si multe alte necesitati. Dar bineinteles ca suma respectiva nu este nici pe sfert suficienta. Motiv pentru care, in majoritatea cazurilor, studentii sunt nevoiti sa se angajeze pentru a se putea intretine. Dar ei primesc bani doar pentru munca prestata, in conditiile in care eventualele gratificari pentru munca lor academica sunt pur formale.

- Exista numeroase centre de plasament pentru copiii abandonati in care conditiile de cele mai multe ori sunt extrem de vitrege si in care de-abia se asigura mancarea, ca sa nu mai vorbim ca si procesele instructiv-educative se desfasoara greoi, copiii neavand la dispozitie foarte multe mijloace. In majoritatea cazurilor, aceste centre au nevoie de sprijin financiar din partea altor surse pentru a asigura nivelul minim de trai. In acelasi timp, unei persoane private de libertate i se asigura toate conditiile necesare unui trai mai mult decat decent- in acest sens putem consulta orice director de penitenciar daca exista dubii-remuneratie pentru munca, daca se doreste sa se munceasca, cat si remuneratie pentru instruire.
- Exista numerosi copii ai strazii, fata de care avem un numar total disproportionat de programe de ajutorare, care nu au ce manca si unde dormi, iar numai gandul ca ar putea beneficia vreodata de instruire reprezinta o utopie. Acesti copii sunt condamnati din start la ratare si numai cazurile rarissime fericite pot ajunge sa-si gaseasca vreodata un loc in societate, bineinteles prestand munci mediocre, platite minimal. Se ajunge astfel la situatia in care o persoana privata de libertate are cu mult mai multe sanse de reintegrare si la o viata decenta decat ar putea avea vreodata un copil al strazii.

Chiar daca s-ar mai putea da exemple, consider ca cele prezentate mai sus sunt edificatoare pentru a ne face o privire de ansamblu asupra veniturilor insuficiente ale multora din categoriile sociale din Romania.

Este necesar astfel sa intervenim din punct de vedere legislativ asupra modificarii articolului 61 din legea 275/2006 pentru a elimina vaditele discriminari intre detinuti si alte categorii sociale care sunt in situatia de a se califica, recalifica si, nu in ultimul rand, a trai la un nivel satisfactor.

Unui detinut roman i se suporta de la stat si educatia, si formarea profesionala, este si platit pentru munca prestata si, in acelasi timp, este platit si pentru ca se instruieste. Oare unde se respecta drepturile omului si unde intervine risipa de bani?

Inițiator:

Sen. Independent

Chivu Sorin Serioja